

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

До реєстр. № 5266 від 18.03.2021
Кабінет Міністрів України

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту прав працівників»

У поданому проекті пропонується внести відповідні зміни до Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП), Господарського кодексу України та Законів України «Про колективні договори і угоди», «Про рекламу», «Про соціальний діалог в Україні», «Про зайнятість населення», якими передбачити норми щодо: недопущення дискримінації у сфері праці та визначення дії/обмеження прав працівників, що не вважаються дискримінацією у сфері праці; надання особам, які вважають, що вони зазнали дискримінації у сфері праці, права звернутися зі скаргою до відповідних державних органів/органів місцевого самоврядування та/або до суду; можливості укладення колективного договору фізичними особами, які використовують найману працю; поширення дії положень галузевої угоди на всіх роботодавців галузі; обов'язку роботодавця ознайомлювати працівника з текстом колективного договору, змінами та доповненнями до нього, а також відповідальності за ненадання інформації працівнику про укладення колективного договору, внесення до нього змін і доповнень; гарантування дії умов колективного договору не менше року в разі реорганізації, зміни власника юридичної особи, її відокремленого структурного підрозділу; обов'язку роботодавців надавати профспілковому представнику повідомлення щодо запланованого масового звільнення. Крім цього, у чинне законодавство пропонується включити норми щодо недопущення дискримінації в рекламних оголошеннях із працевлаштування.

Проект на момент підготовки висновку не включений до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2021 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 02.02.2021 № 1165-IX.

Головне управління, не заперечуючи необхідності подальшого удосконалення правового регулювання трудових і соціально-економічних відносин, що «дозволить сторонам у перспективі досягати оптимальних конструктивних рішень, в т. ч. для забезпечення захисту прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян і держави» (п. 6 пояснювальної записки), водночас, за результатами опрацювання поданого законопроекту вважає за необхідне висловити щодо його положень наступні зауваження.

1. Відповідного узгодження з нормами Закону України «Про профспілки, їх права та гарантії діяльності», який визначає особливості правового регулювання, засади створення, права та гарантії діяльності професійних спілок та передбачає функціонування, серед іншого, саме «первинної організації профспілки», вимагають положення проекту, що передбачають «первинні профспілкові організації».

2. Проектом вносяться зміни до визначення поняття масового вивільнення працівників з ініціативи роботодавця (ст.4 8 Закону України «Про зайнятість населення»). Зокрема, масовим визначатимуться також вивільнення 30 і більше працівників у роботодавця з чисельністю працівників від 301 до 1000, а також вивільнення 3 і більше відсотків працівників у роботодавця з чисельністю працівників від 1001 і більше.

Проте запропонований алгоритм визначення, на нашу думку, потребує додаткового обговорення та доопрацювання, оскільки передбачає різні підходи (як у відсотках, так і у абсолютних числах до кількості працюючих), що порушує принцип рівності.

Принагідно також зазначимо, що відповідно до Директиви Ради 98/59/ЄС від 20 липня 1998 року про наближення законів держав-членів щодо колективного звільнення (ч. 1 ст. 1 Розділу I):

«(а) «колективне звільненням» означає: звільнення, здійснене роботодавцем з однієї або декількох причин, що не пов'язані з особистістю працівника, та коли кількість таких звільнень, за вибором держав-членів становить:

і) на період 30 днів:

– щонайменше 10 в установах, в яких в середньому працює від 20 до 100 працівників,

– щонайменше 10% від кількості працівників в установі, в якій працює в середньому не менше 100 працівників, але не більше 300,

ii) протягом дев'яностоденного періоду щонайменше 20, яка б не була середня кількість працівників, працюючих на підприємстві».

Також звертаємо увагу на те, що при внесенні запропонованих змін виключено положення щодо визнання масовим вивільненням з ініціативи роботодавця (крім випадку ліквідації юридичної особи) одноразове або протягом трьох місяців вивільнення 20 і більше відсотків працівників на підприємстві, в установі та організації незалежно від чисельності працівників (чинний п. 2 ч. 1 ст. 48 Закону України «Про зайнятість населення»), яке, однак, передбачено у зазначеній вище Директиві (пп. ii п. а ч. 1 ст. 1).

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: Л. Демчук, С. Бортнік

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ТИХОНЮК СВІТЛАНА АНДРІЙВНА
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA10400000733B42008E588D01
Дійсний до: 27.05.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 16/03-2021/141978 від 26.04.2021

489493